

Input namens jeugdzorg regio Noord Oost Brabant (NOB)

t.b.v. landelijke consultatie “Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming”

Vraag 1 :

Wat zijn volgens u de positieve aspecten van het toekomstscenario en waarom vindt u dat?

- + Minder overlap en onduidelijkheid: Wij ondersteunen het idee om de Raad voor de Kinderbescherming, gecertificeerde jeugdinstanties en Veilig Thuis, samen te voegen in 1 Regionaal Veiligheidsteam (RVT). In de huidige situatie hebben genoemde partijen deels overlappende taken. Dit is niet efficiënt, maar ook niet effectief omdat bij iedere overdracht van informatie naar een nieuwe partij, informatie verloren kan gaan of juist teveel “een eigen leven” kan gaan leiden. Hierin schuilt een reëel gevaar dat ten onrechte verregaande beslissingen m.b.t. gedwongen hulpverlening/ondertoezichtstelling genomen worden. Voor het gezin is deze voortdurende wisseling van professionals en herhaling van onderzoek, belastend en vooral ook heel lastig te volgen/te begrijpen. Wie is nu waarvan en welke consequenties kunnen de verschillende onderzoeken voor mij als gezin hebben? Bij wie moet ik me melden of een klacht indienen als zaken volgens mij niet goed/zuiver verlopen? Zeker aan het einde van de rit (bij Raad voor de Kinderbescherming) stuit dat op heel veel weerstand. Dat mensen nog een keer hun verhaal moeten doen. Dat is geen goede start van het samenwerken met het gezin. We pleiten dan ook voor het daadwerkelijk integreren van taken en niet slechts het onderbrengen van de verschillende huidige partijen in 1 nieuwe organisatie.
- + Effectievere inzet van professionals: Er is al langere tijd een tekort aan goede professionals met kennis en ervaring op gebied gezins-/jeugdbescherming. Door organisaties samen te voegen en dus minder overlap in werkzaamheden te creëren, heb je minder professionals (maar ook minder overhead) nodig. Echter het is voor ons nog onvoldoende duidelijk hoe taak- en rolverdeling er straks binnen het Regionaal Veiligheidsteam uit zal zien. We willen er op wijzen dat het doen van onderzoek een andere tak van sport is dan het uitvoeren van een beschermingsmaatregel en we pleiten er dan ook voor, er voor te waken dat de verschillende expertisen van huidige professionals bewaard blijft.
- + Versimpeling van wet- en regelgeving: professionals haken af, vanwege een te grote werkdruk. Deze werkdruk wordt mede veroorzaakt door de grote hoeveelheid regels/kaders/administratie waar men zich aan dient te houden. De verplichte doorlooptijden van processen zijn dermate krap en star, dat men daarbinnen de ruimte niet meer ervaart om te doen wat nodig is om de veiligheid binnen een gezin te verbeteren/garanderen. Dit in combinatie met de strengere beroepseisen en de verantwoording die professionals af moeten leggen via tuchtrecht SKJ, maakt dat de werkdruk onwerkbaar wordt. Het is dan ook van groot belang dat bij het opstellen van nieuwe normenkaders en certificeringseisen gekeken wordt naar proportionaliteit van wet/regelgeving.

Als we echt werk willen maken van eenvoud richting onze gezinnen en van meer tijd bij professionals voor de inhoud van het werk, dan zit hier een belangrijk punt van winst.

- + Het toekomstscenario maakt een einde aan de marktwerking binnen de GI's: Ook dit is in onze optiek een goede zaak. Bij een dermate belangrijke tak van jeugdhulp, is het noodzakelijk dat er strak gehandhaafd en gemonitord kan worden op de kwaliteit. Het beschermen van jeugdigen/gezinnen, is niet iets wat je "zomaar even doet". Kennis en expertise zijn hierbij van cruciaal belang, naast de al eerder genoemde zorgvuldige ondersteuning van de jeugdwerkers zelf. We leren nog altijd nieuwe dingen op gebied van jeugd- en gezinsbescherming. Het delen van nieuwe inzichten/ontwikkelingen en van daaruit opleiden en door ontwikkelen is beter mogelijk, indien er landelijk een vaste partij is, die de uitvoering op zich neemt. In dit kader pleiten we er ook voor het werken met ZZP-ers in de gezins-/jeugdbescherming tegen te gaan. Onze ervaring is dat binnen de jeugdhulpverlening, steeds meer professionals er voor kiezen om zichzelf als ZZP-er in te laten huren. Door de schaarste die er momenteel is, kunnen deze professionals "de krenten uit de pap" nemen en bv. weigeren om weekend of avonddiensten te draaien. Wij zijn van mening dat commitment, stabiliteit, en verbinding cruciaal zijn bij gezins- en jeugdbescherming. Deze zaken zijn in onze optiek slecht verenigbaar met een ZZP rol.
- + Gezinsgerichte aanpak in juridische zin: Erg positief dat gekeken wordt hoe binnen de rechtspraak ook meer gezinsgericht gewerkt kan worden. Dus combi straf-rechterlijk, civiel-rechterlijk, bestuurs-rechterlijk. Past bij de visie: 1 gezin-1 plan en zou ook weer bij moeten dragen aan versimpeling/vereenvoudiging voor het gezin. Door niet steeds opnieuw volledige procedures te hoeven volgen, winnen we bovendien veel tijd.
- + Mogelijkheid tot afdwingen hulp/diagnostisch onderzoek bij ouders en/of het onder toezicht stellen van ouders. In de huidige praktijk lopen gezinsbeschermers daar vaak tegen aan, dat de kern van het probleem in persoonlijke problematiek van ouders ligt, maar dat zij moeilijk/niet te motiveren zijn tot hulp. Het inzetten van hulp gericht op het kind is dan vaak een lapmiddel wat uiteindelijk helaas in veel gevallen niet leidt tot langdurige verbetering van opvoed/opgroei situatie en daarmee samenhangende onveiligheid. Heel positief dus dat hier naar gekeken wordt.
- + Gezinsgericht werken is van groot belang maar vooral daarbij ook het betrekken van het netwerk. Door alle partijen, zeker ook door het Regionale Veiligheidsteam! Maak hierbij bv. veel meer werk van de Eigen Kracht Conferentie methodiek. Het betrekken van het netwerk gebeurt helaas nog altijd veel te weinig of te oppervlakkig.

Vraag 2

In hoeverre denkt u dat het toekomstscenario de condities schept om kinderen, gezinnen en huishoudens effectief hulp te bieden en te beschermen en waarom vindt u dat?

Het toekomstscenario geeft een richting aan. Echter schept nog onvoldoende condities. Het grootste risico is dat onderschat wordt, hoe omvangrijk de benodigde kanteling in denken en doen is om daadwerkelijke tot effectievere hulp en bescherming te komen. Door alleen de inrichting van Raad voor de Kinderbescherming, Veilig Thuis en Gecertificeerde Instellingen te veranderen, ben je er nog lang niet.

Er wordt o.a. gesproken over: nauwere samenwerking met volwassen GGZ en andere hulpvormen. Dat ontstaat niet vanzelf. Het is bv. al tientallen jaren een probleem om volwassen GGZ en jeugd GGZ te combineren (zelfs binnen 1 organisatie). Men heeft kennis/expertise van.. ervaring met.. en zal ook vanuit die bril geneigd zijn om te kijken/handelen. Daarnaast ervaren professionals een gebrek aan tijd en (administratieve ruimte) om buiten de eigen kaders te handelen. Een verscherpte privacywet heeft daar ook niet bij geholpen. Hetzelfde geldt binnen de verschillende afdelingen van een rechtbank. Maar ook gemeenten hebben nog maar de eerste voorzichtige stappen gezet bij het integreren van jeugd- en volwassenzorg. Er is dus echt een veel bredere inzet en verandering in de gehele keten nodig om tot een goede nieuwe vorm van gezinsbescherming te komen. Aan welke voorwaarden moet iedere partij straks voldoen en belangrijker nog: hoe gaan we dat regelen? En wie gaat dat doen?

Ook mist de toekomstvisie nog concreet de verbinding met politie en OM. Ook daar is nog heel veel te winnen op gebied van sterkere verbinding/samenwerking met de zorg keten.

De toekomstvisie roept op dit moment nog erg veel vragen op waar het gaat om het uitgangspunt: lerende omgeving en verbreden/verstevigen van expertise.

- Wat wordt bedoeld met de expertise teams? Worden deze teams nog naast de Regionale Veiligheidsteams ingericht? Expertise is een heel breed begrip. Over wat voor soort expertise hebben we het dan, die niet al geborgd is in de Lokale en/of Veiligheidsteams zelf of in andere gremia in ons jeugdhulp landschap. Wees scherp en alert op wat expertise nu eigenlijk IS en wat ook echt daadwerkelijk aanvullend is en wat gewoon "meer van hetzelfde". Er worden landelijk momenteel al expertise netwerken voor complexe casuïstiek opgericht. Laten we daar ook vooral bij aanhaken/gebruik van maken.
- Wat is de bedoeling van de kennismakelaar? Wat houdt die rol in? Wat is het doel? In het stuk wordt bovendien niet helder of deze rol belegd wordt binnen het Regionale Veiligheidsteam of daarbuiten. Wat is het verschil tussen deze kennismakelaar en de expertise teams?
- Er wordt gesproken over leerteams en lokale netwerken? Wat moeten we ons daar concreet bij voorstellen? En zit hierin niet weer overlap met de expertise teams?

- Er wordt gesproken over ondersteuning van Lokaal Team en Veiligheidsteam door juristen, vertrouwensartsen en gedragsdeskundigen. Waar worden deze experts onder gebracht? Maken zij deel uit van het Veiligheidsteam en/of wordt verondersteld dat ieder Lokaal Team deze experts in huis heeft?

Vraag 3

Welke aandachtspunten en/of suggesties wilt u verder nog meegeven voor het toekomstscenario en de implementatie ervan?

- Vanuit het uitvoerend jeugdhulp veld en zeker ook de professionals van Veilig Thuis en jeugdbescherming, horen we terug dat de SKJ registratie-eisen en het daarbij behorende tuchtrecht systeem, vrij rigide wordt gehanteerd. Het zorgt voor een bepaalde mate van angst/onzekerheid bij uitvoerend jeugdwerkers. Ook hebben we in een aantal gevallen gehoord dat men zich tijdens een tuchtrecht zitting onveilig/aangevallen heeft gevoelt. We vinden het goed dat er gekeken wordt naar kwaliteit van zorg en dat er een mogelijkheid is om een professional daarop aan te spreken, echter enige nuancering is hierbij wel van belang. Anders werkt het systeem averechts en verkrampend in de hulpverlening. Bovendien hebben we in een aantal gevallen gezien dat professionals met jarenlange ervaring en specifieke expertise, hun werk binnen jeugdhulpverlening niet konden voortzetten, omdat zij niet aan de SKJ eisen voldeden. Hiermee lekt er waardevolle kracht weg. In nov. 2020 is een evaluatierapport verschenen m.b.t. SKJ tuchtrecht (*Evaluatie 5 jaar tuchtrecht in de jeugdzorg. Nivel*). Hierin komen enkele van de hiervoor genoemde aandachtspunten terug. Van belang om de aanbevelingen uit het evaluatierapport mee te nemen.
- Er wordt in het scenario gesproken over een Landelijke ICT strategie. Dat klinkt heel mooi en er zal voor de Regionale Veiligheidsteams zeker naar gekeken moeten worden. Vooral ook naar de (digitale) uitwisseling van informatie met de rechtbank. In de huidige praktijk verloopt dit nog vaak moeizaam. Voor de Lokale Teams willen we echter het volgende meegeven: gemeenten en Lokale Teams werken met vele verschillende registratie/ICT systemen. Mede vanwege het feit dat Lokale Teams bij verschillende organisaties ondergebracht kunnen zijn. Het is niet realistisch om te verwachten dat voor de Lokale Teams ook gekozen kan worden voor 1 en hetzelfde ICT systeem. Zou bovendien ook teveel en onnodige kostbare tijd kosten van al deze teams om een nieuw systeem in te richten en te implementeren.
- Er wordt gesproken over de ontwikkeling van een samenhangende methodiek voor het voeren van gesprekken, een gezamenlijk instrumentarium voor risicotaxatie en screening op aard en ernst, en een samenhangend handelingsrepertoire t.b.v. de Lokale Teams en de Regionale Veiligheidsteams. We willen er op wijzen dat er afgelopen jaren meerdere inhoudelijk vergelijkbare en goede methodieken en risicoscreenings instrumentaria zijn ontwikkeld. Opnieuw iets ontwikkelen lijkt ons niet nodig. Ook willen we zoals bij het vorige onderdeel, hierbij wijzen op het feit dat verschillende gemeenten

en Lokale Teams verschillende werkwijzen hebben. Uniformeren van deze werkwijzen lijkt ons onhaalbaar en bovendien niet noodzakelijk voor het beoogde doel. De bestaande methodieken/instrumentaria die we in Nederland kennen, kunnen voor een deel prima naast elkaar worden ingezet.

- Wet en regelgeving rondom gegevensdeling en privacy goed onder de loep nemen en waar mogelijk versoepelen. Dit zijn nl. belangrijke issues bij het streven naar meer eenduidigheid en transparantie t.o.v. gezin. Info delen kan gevoelig liggen maar voorkomt ook dat men onterechte/onjuiste info rond blijft pompen.
- M.b.t. Knip regie en jeugdhulp:
Bij het al dan niet verlenen van hulp is het heel belangrijk dat er een onderscheid wordt gemaakt in het zelf daadwerkelijk de behandeling of begeleiding uitvoeren en het: samen met het gezin (en netwerk) bepalen welke hulp nodig is en doelen/resultaten opstellen. In samenwerking nu met zowel GI als VT wordt hierover te vaak discussie gevoerd. Met name VT ziet hun rol in het bepalen van (jeugd)hulp heel smal en zakelijk. Zij stellen dat VT alleen onderzoek doet naar (on)veiligheid en dat alles wat daarop volgt bij Lokaal Team hoort. In de regio NOB zijn wij van mening dat VT (en GI) wel degelijk ook in hun onderzoek moeten meenemen welke vormen van hulp gewenst/noodzakelijk zijn en welke doelen behaald zouden moeten worden om de opvoed/opgroei situatie voldoende veilig te maken. Hoe de daadwerkelijke verwijzing naar specialistische jeugdhulp dan vervolgens dient te gebeuren, vraagt nadere uitwerking.

Vraag 4

Wilt u vanuit uw kennis en ervaring nog nader reflecteren op een of meerdere van onderstaande aspecten van het toekomstscenario? Zo ja, dan ontvangen we graag hieronder (of in de bijlage) uw schriftelijke reactie hierop. Zo nee, dan kunt u deze vraag overslaan.

- De noodzakelijke condities voor het waarborgen van de rechtsbescherming en rechtsgelijkheid van kinderen, gezinnen en huishoudens
Met name de stem van het kind wordt nog onvoldoende gehoord. We missen in het plan hoe hier concreet meer aandacht/vorm aan gegeven zou kunnen worden.
- De noodzakelijke condities voor het waarborgen van een gezinsgerichte aanpak (denk aan combinaties van hulp, bestaanszekerheid, volwassen GGZ)
- De brede verbinding van het toekomstscenario met de aanpak van geweld in afhankelijkheidsrelaties (0-100)
In het visiedocument lijkt de nadruk vooral te liggen op gezinnen met kinderen. Er wordt op meerdere plaatsen gesproken over een gezinsgerichte aanpak en dat de hulp waar nodig gericht moet zijn op alle gezinsleden. We missen concreetheid/helderheid in het stuk m.b.t. aanpak van onveiligheid in gezinnen zonder kinderen.

Hierbij dient ook rekening gehouden te worden met het feit dat lokaal bij gemeenten nog vaak de keuze gemaakt wordt om te werken met verschillende teams voor volwassenzorg en jeugdhulpverlening. Wanneer een Regionaal Veiligheidsteam daadwerkelijk ingericht wordt op 0-100 jaar, dient er dus rekening mee gehouden te worden dat aansluiting bij gemeentelijk team niet altijd 1 op 1 zal lukken.

- De toepassing van rechtspraak in de gezinsgerichte aanpak (denk aan combinaties van juridische instrumenten en interventiemogelijkheden gericht op opvoeders)
- De taken en expertise van het lokale team

Wij hebben de indruk dat de voorgestelde visie er vanuit gaat dat het Lokaal Team voortaan in alle casuïstiek betrokken is en blijft.

Iedere gemeente kan er zelf voor kiezen hoe Lokale Teams worden ingericht en vormgegeven en wat de belangrijkste taken van het LT zijn. Dit maakt dat het lastig zal zijn om een eenduidige uitspraak te doen m.b.t. hoe de samenwerking tussen het LT en de nieuw te vormen Regionale Veiligheidsteams eruit komt te zien en hoe taak en rolverdeling tussen beiden eruit zou moeten zien. Het is mede daarom van groot belang om in evt. nieuwe wet en regelgeving ruimte te laten aan gemeenten, om op maat werkafspraken te maken. In het onderzoek van het Athena-Instituut geven professionals aan de knip tussen regie en hulpverlening als kunstmatig en niet relevant te ervaren. Neem dit a.u.b. serieus en laat professionals van zowel RVT als LK op maat per casus afstemmen wie de lead neemt bij het inzetten van jeugdhulp en wie in welke fase de regie voert of verantwoordelijkheid neemt m.b.t. zicht op veiligheid.

Daarnaast vragen we voorzichtigheid in het doen van uitspraken over/ adviseren over benodigde expertise in Lokale Teams. In onderzoeken en visiedocumenten wordt vaak verondersteld dat de Lokale Teams niet over de juiste expertise zouden beschikken om bepaalde jeugdhulp-taken voldoende uit te kunnen voeren. Wij ervaren dit echter in onze regio zeker niet zo. Sterker nog: onze lokale teams bestaan veelal uit professionals die afkomstig zijn van partijen als Veilig Thuis en Jeugdbescherming of instellingen voor specialistische jeugdhulp/jeugd GGZ. Door telkens weer de beschikbare expertise ter discussie te stellen, wordt onterecht een “onvolwassen” beeld geschetst van Lokale Teams en de verantwoordelijkheid die gemeenten nemen bij de inrichting hiervan. Daarnaast pleit het indirect voor het instellen van (sub) regionale expertise teams, waar men dan ondersteuning bij zou moeten vragen. Daarmee wordt deels juist weer een extra schakel-partij in het leven geroepen. Waarvan we ons afvragen hoe passend dat is bij het streven om juist te versimpelen/vereenvoudigen.

Dat neemt niet weg dat het van belang is en blijft om te zorgen dat expertise geborgd blijft. Ervaring leert dat bij de start van de lokale teams gezocht werd naar professionals met specifieke expertise. Deze expertise verdwijnt als die niet op peil wordt gehouden door de moederorganisatie. Datzelfde zal ook

gaan gelden voor de nieuw te vormen Regionale Veiligheidsteams.

Samenvattend: neem vooral ook de aanwezige expertise en ervaring van onze uitvoerende professionals zowel lokaal als op jeugdbeschermingsgebied serieus, want die expertise is er wel degelijk! En vraag hen wat zij nodig hebben, voordat je extra expertise teams in het leven roept.

- **De noodzakelijke condities voor het tijdig betrekken van specialistische expertise door de lokale teams, zoals die van het Regionaal Veiligheidsteam en de volwassen GGZ**

Zie reactie bij vorige punt: het is een misvatting dat Lokale Teams andere/minder expertise zouden hebben dan de mensen van de Regionale Veiligheidsteams. Daarnaast is het wel degelijk zo dat ook in de huidige situatie consultatie/advies wordt gezocht bij bv. GGZ of andere inhoudelijk specialisten. Zoals eerder aangegeven is het daarbij wel van belang dat we in de hele zorg en veiligheidsketen nog meer buiten onze eigen kaders gaan denken en werken en daarbij niet gehinderd worden door gebrek aan tijd of te starre regels m.b.t. administratie en privacy.

- **De taken en expertise van het Regionaal Veiligheidsteam**

We verwachten dat de huidige professionals van VT, GI's en RvdK voldoende expertise in huis hebben om het werk van het Regionale Veiligheidsteam vorm te geven. Het zou echter wel goed zijn als er binnen deze nieuw te vormen teams, een onderverdeling gemaakt zou kunnen worden van mensen die zich extra toeleggen op bepaalde problematieken. Specialisten binnen een generalistisch team dus. Dit heeft onze voorkeur i.p.v. het oprichten van afzonderlijke expertise teams.

- **Passende schaalgrootte van het Regionaal Veiligheidsteam**

Aansluiten bij de 42 jeugdregio's heeft wat ons betreft de voorkeur. Deze gemeenten werken al samen en afhankelijk van de grootte kan er dan gekozen worden voor een sub regionale inbedding. Het is ook van groot belang dat de Regionale Veiligheidsteams fysiek dichtbij de Lokale Teams gepositioneerd worden. Dit bevordert de korte lijnen en de samenwerking en is ook voor betrokken gezinnen van belang. Hulp zo dichtbij mogelijk, ook waar het om onveiligheid/gedwongen hulpverlening gaat.

- **De condities voor integrale sturing zorg-veiligheid**

Zorg ervoor dat de veiligheidshuizen goed en objectief geëvalueerd worden, kijk waar de kracht en verbinding ligt en laat dat aansluiten in de regionale veiligheidsteams. Organiseer geen aparte veiligheidsteams, huizen.

- **Vereenvoudiging van verschillende toezichtmechanismen**

Doe recht aan meer autonomie bij de zorgprofessional en voorkom risico gestuurd werken, laten we ook wat meer lef tonen zonder direct op de huid gezeten te worden.

Extra vragen/opmerkingen vanuit regio NOB:

- Wat is het standpunt t.o.v. de jeugdbescherming van minderjarige alleenstaande asielzoekers? In hoeverre is het de bedoeling dat ook de GI van deze kinderen (Nidos) integraal onderdeel uit gaat maken van de Regionale Veiligheidsteams?
- Wij maken ons zorgen over de precieze financiering van deze enorme operatie. De ervaring leert dat er vaak een plan op hoofdlijnen wordt uitgerold maar gaandeweg de uitrol blijkt dat geld ontbreekt om daadwerkelijke meters te maken. Wanneer we op pag. 24 lezen dat de verwachting op basis van CPB-onderzoek is, dat de transitiekosten 1,5% bedragen van het totale bedrag dat in het huidige stelsel omgaat, vragen wij ons terdege af of dit realistisch is. Er zal een veel concreter inzicht van financiële consequenties moeten komen en een degelijke onderbouwing van beschikbare middelen, voordat überhaupt gestart kan worden met de zgn. proeftuinen/ontwikkelhubs. En dat geldt zeker ook voor de daadwerkelijk uitrol van het gehele scenario.
- Voor regio NOB is onvoldoende helder wat de visie is op het “startpunt” van de hulp. Is het idee dat een vraag/zorg altijd start bij het Lokaal Team of kan het ook starten bij het Regionale Veiligheidsteam? Deze zin op pag. 32: *“In de ontwikkelhubs wordt beproefd hoe de variëteit aan (veiligheids)vraagstukken die zich binnen een gezin kunnen voordoen, opgepakt en behandeld worden in het Lokaal Team, in verbinding met een Regionaal Veiligheidsteam.”* Voor ons klinkt dit alsof de start en eerste verantwoordelijkheid altijd bij het Lokaal Team ligt en dat Regionaal Veiligheidsteam (slechts) ingeroepen wordt voor ondersteuning/aanvullende expertise. Ook op pag. 44 wordt iets soortgelijks gezegd: *“Op deze plekken kunnen ook meldingen van zorgen over ontwikkelingsbedreiging bij kinderen en/of acute of structurele onveiligheid in gezinnen worden aangenomen.”* Zowel laagdrempelige vragen/vrijwillig als melden van zorgen door derden wordt hier in 1 adem genoemd als zijnde taak van Lokaal Team. Als regio NOB kunnen wij ons niet vinden in dit uitgangspunt. Het is ons inziens van groot belang om een onafhankelijk meldpunt voor zorgen over veiligheid in stand te houden. Vergelijkbaar met het huidige meldpunt VT. Dit meldpunt zou dan integraal onderdeel van het Regionale Veiligheidsteam zijn. Hiermee willen wij uiteraard niet zeggen dat het Lokaal Team geen rol heeft in het bespreekbaar maken van zorgen rondom veiligheid in een gezin en het bieden van hulp hierbij.
- M.b.t. toetsing en tegenspraak en vrijwillige v.s. gedwongen hulp: In de wet wordt gesteld dat er een scheiding moet zijn tussen uitvoering van een juridische maatregel en het nemen van de beslissing of een maatregel nodig is, daarom is er nu een GI én een RvdK. In de nieuwe situatie maken deze partijen deel uit van hetzelfde Veiligheidsteam. Hoe wordt de scheiding van deze zaken dan alsnog geregeld? Dit wordt ons onvoldoende duidelijk uit het stuk en vraagt om nadere uitwerking.

Wanneer het Lokaal Team een beschermingsmaatregel noodzakelijk vindt,

wordt in de huidige situatie in de regio NOB gewerkt met zgn. bescherm tafels. Dit is een overleg tussen Lokaal Team, RvdK, GI en VT, waarbij gezamenlijk besloten wordt over de meerwaarde/noodzaak tot het doen van onderzoek door de RvdK t.b.v. het aanvragen van een maatregel.

Deze werkwijze zou naar ons idee kunnen blijven bestaan.

Er wordt echter in het stuk ook gesproken over toetsing en tegenspraak. Hoe ziet dat er dan concreet uit? We hopen dat het niet de bedoeling is dat na een gezamenlijke beslissing via een bescherm tafel, alsnog een ander

Veiligheidsteam mee moet kijken over de noodzaak tot aanvraag van een maatregel. Er hebben dan immers al twee partijen naar de situatie gekeken en daarnaast zou dit afbreuk doen aan het versimpelingsdoel.

Ook daar waar een Veiligheidsteam de inschatting maakt dat aanvraag van een maatregel noodzakelijk is, hebben we vragen over hoe het invullen van de toetsing en tegenspraak eruit ziet. We begrijpen uit het stuk dat een ander Veiligheidsteam dan een soort second opinion op zou moeten stellen? Indien dat het geval is willen we aandacht vragen voor de volgende punten:

Het gezin opnieuw belasten met onderzoek/gesprekken met nieuwe professionals lijkt ons niet wenselijk, echter puur op basis van “papieren” informatie een inschatting maken is ook lastig. Hoeveel (kostbare) tijd zal er mee gemoeid zijn om een second opinion op te stellen en wat te doen in spoed situaties waarbij veiligheid dermate in het geding is dat acuut ingrijpen noodzakelijk is?

- Kan in de nieuwe situatie alleen het Veiligheidsteam nog een verzoek bij de rechter doen? Of kan ook het Lokaal Team dat nog steeds?